มหาวิทยาลัยมหิดล
คณะสิ่งแวดล้อม
และทรัพยากรศาสตร์

40 ปีบนเส้นทางนักธรณีวิทยา

รองศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์ สุวานิช

บันทึกขุมความรู้ชาวสิ่งแวดล้อมเล่ม 6
ฉบับผู้เกษียณอายุราชการ ประจำปี 2561

มหาวิทยาลัยมหิดล
คณะสิ่งแวดล้อม
และทรัพยากรศาสตร์

บันทึกขุมความรู้ชาวสิ่งแวดล้อม เล่ม 6

พิมพ์ครั้งที่ 1	กันยายน 2561
เจ้าของเรื่องราว	ผู้เกษียณอายุราชการ ประจำปี 2561 และเพื่อนร่วมงาน
ที่ปรึกษา	คณะทำงานพัฒนาคุณภาพ ความเสี่ยง และการบริหารจัดการความรู้
รวบรวม-รูปเล่ม	วรนันท์ บุตราช
พิสูจน์อักษร	อภิสรา โชติภาภรณ์

จัดทำโดย	หน่วยพัฒนาคุณภาพ งานนโยบายและแผน คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

คำนำ

ประสบการณ์ของชีวิตการทำงาน การเดินทางที่ผ่านเรื่องราวมากมายของบุคคลแต่ละบุคคล มีสิ่งที่ได้ประสบพบเจอแตกต่างกันไป ตามหน้าที่แนวทางการทำงาน การปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยที่เปลี่ยนไปตามกาลเวลาก็เช่นกัน การเรียนรู้การทำงานจากผู้ที่มีประสบการณ์จึงเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่งที่จะเข้าถึงความสำเร็จได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้นจากประสบการณ์ของบุคคลที่เคยผ่านงานชิ้นนั้น ๆ มาก่อนหรือสามารถแก้ไขปัญหาแบบเดียวกับที่เคยผ่านมา

การเรียนรู้จากประสบการณ์จากผู้เกษียณที่ผ่านการทำงานมาอย่างยาวนานจึงเป็นขุมความรู้อีกรูปแบบหนึ่งที่เราอยากถ่ายทอดให้กับบุคลากรชาวคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ของผู้เกษียณอายุราชการประจำปี 2561 ได้แก่ บุคลากรสายวิชาการที่ทุ่มเทชีวิตให้กับการเรียนการสอนให้กับลูกศิษย์จนประสบความสำเร็จมาหลายต่อหลายรุ่น อย่าง รองศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์ สุวานิช

ความทรงจำดี ๆ จากการทำงานร่วมกันจะถูกถ่ายทอดผ่านบันทึกขุมความรู้ เล่ม 6 เพื่อให้เราจดจำ แนวคิด องค์ความรู้ ซึ่งอาจจะนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาองค์กรต่อไป

ด้วยความระลึกถึง

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่องเล่าจากประสบการณ์ผู้เกษียณ ประจำปี 2561

รองศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์ สุวานิช 1

ความรู้สึกจากใจของเพื่อนร่วมงาน

รองศาสตราจารย์ รุ่งจรัส หุตะเจริญ 8

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกษม กุลประดิษฐ์ 10

คุณสมเจตน์ ปิ่นปลื้มจิต 11

คุณพรทิพย์ จั่วแจ่มใส 12

คุณสุภาวดี จำปาลา 13

คำขอบคุณ 15

กล่าวสดุดี ถึง รองศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์ สุวานิช

เดือนกันยายนของทุกปี เป็นช่วงเวลาของการเกษียณอายุราชการของบุคลากรคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ เช่นเดียวกับหน่วยงานอื่นๆ การทำงานจนครบวาระของการเกษียณอายุราชการนั้น นับว่าเป็นเกียรติประวัติของบุคคลนั้น ที่ท่านได้เสียสละ ทุ่มเททั้งพลังกายและพลังใจในการทำงานยาวนานหลายสิบปี และในปี 2561 นี้ ทางคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์มีอาจารย์ผู้เกษียณอายุราชการ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์ สุวานิช ท่านเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญและเชี่ยวชาญด้านธรณีวิทยา ที่ได้ทำงานร่วมกับเราต่อเนื่องยาวนานจนท่านอายุ 65 ปี ท่านได้สร้างผลงานอันทรงคุณค่าด้วยความเสียสละอย่างเต็มความสามารถ เกียรติประวัติและคุณงามความดีจะจารึกอยู่ในความทรงจำของพี่ น้อง และเพื่อนร่วมงานตลอดจนลูกศิษย์ทุกคนตลอดไป

ในการนี้ต้องขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์ สุวานิช ที่ให้ทางคณะทำงานพัฒนาคุณภาพ ความเสี่ยง และการบริหารจัดการความรู้ ได้แบ่งปันเรื่องราวดีๆ ที่ทรงคุณค่าจากมุมมองและประสบการณ์การดำเนินชีวิตและการทำงานของท่าน ลงในบันทึกขุมความรู้ชาวสิ่งแวดล้อม เล่ม 6 เพื่อเป็นมุทิตานุสรณ์ให้กับบุคลากรรุ่นหลังได้รับทราบ และนำไปเป็นแนวทาง เป็นกำลังใจในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาองค์กรต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉราพร ขำโสภา
รองคณบดีงานนโยบาย แผน และการคลัง
ประธานคณะทำงานพัฒนาคุณภาพ ความเสี่ยง
และการบริหารจัดการความรู้

ย้อนรอยธรณีวิทยาและการทำงานปีสุดท้าย

รองศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ สุวานิช

วันนี้ได้มีโอกาสมานั่งพูดคุยที่ห้องทำงานของ รองศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์ สุวานิช เกี่ยวกับประสบการณ์การสอนของอาจารย์ด้านธรณีวิทยา ที่ได้สอนลูกศิษย์หลายต่อหลายรุ่น พร้อมกันนั้นอาจารย์ได้ฝากข้อคิดด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการทำงานไว้ให้คนรุ่นใหม่ไว้ใช้ในการทำงานด้วยค่ะ

จุดเริ่มต้นที่ได้เข้ามาทำงานที่คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์

เริ่มต้นจากคณะมีความต้องการอาจารย์ด้านธรณีวิทยา อาจารย์เข้ามาในสมัยรองศาสตราจารย์ รุ่งจรัส หุตะเจริญ เป็นคณบดี และขณะนั้นมีเพียง อ.ปู่ (ศาสตรเมธี ดร.พงศ์พิศน์ ปิยะพงศ์) ที่สอนด้านปฐพีวิทยาและธรณีวิยา พออาจารย์เข้ามาก็มาสอนด้านธรณีวิทยาระดับปริญญาโท

ในสมัยก่อนไม่มีใครที่จบสาขาด้านสิ่งแวดล้อมโดยตรง จึงเป็นแนวคิดของรองศาสตราจารย์ ดร.นาท ตัณฑวิรุฬห์ ผู้ก่อตั้งคณะที่รับนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาต่อหลากหลายสาขาวิชา เพื่อนำเอาหลายศาสตร์มาประยุกต์ ผสมผสานกัน รวมถึงสายสังคม ดังนั้น ถ้าพูดถึงสิ่งแวดล้อมจึงเป็นวิชาใหม่ที่จะนำมาหลาย ๆ วิชามาแก้ปัญหา ที่นี่จึงเป็นคณะแรก ๆ ที่มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

อาจารย์ต้องเปลี่ยนแปลง ประยุกต์ความรู้อย่างไร เมื่อต้องเอาธรณีวิทยามาเชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อม

สำหรับอาจารย์ก็ต้องปรับเปลี่ยนเพราะ ปกติจะรู้แค่แร่และหิน แต่พอมาสอนสิ่งแวดล้อม เราต้องรู้ตั้งแต่ธรณียุคเก่า สัตว์ดึกดำบรรพ์ ยุคไดโนเสาร์ สิ่งแวดล้อมสมัยก่อนมันเป็นอย่างไร เมื่อก่อนสิ่งแวดล้อมที่ศาลายาเป็นอย่างไร เอามาประยุกต์กับปัจจุบัน ต้องมีองค์ความรู้พื้นฐาน แล้วนำมาเชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อม

คณะเรามีจุดเด่น คือ การออกไปเรียนรู้ภาคสนาม เพราะได้เห็นของจริง แต่การเห็นของจริงด้านธรณีมันเป็นของจริงที่เป็นปัจจุบัน ดังนั้น เราต้องปูพื้นฐานตั้งแต่อดีต เช่น ภาคกลางในอดีตเคยมีน้ำทะเลท่วมถึง อะไรที่ถูกทิ้งไว้จากอิทธิพลนี้ ต้องอธิบายให้นักศึกษาฟังได้ เมื่อรู้ที่มาที่ไปเราก็จะรู้วิธีจัดการ

ผลงานด้านวิชาการและวิจัยของอาจารย์ที่ผ่านมา

ผมเริ่มทำวิจัยด้วยตำแหน่งนักธรณีวิทยา ตั้งแต่ปี 2519 สิ่งแรกที่ทำคือทำเรื่องสำรวจเกลือและแร่โปแทส ซึ่งไม่ใช่ปัญหาสิ่งแวดล้อมแต่เป็นการสำรวจว่ามีมากน้อยเกลือ เป็นวัตถุดิบที่เรานำมาทำผงซักฟอก คือ โซเดียมไฮดรอกไซด์ (โซดาไฟ) ที่ถูกน้ำแล้วจะเป็นด่างจัด และจะทำให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ส่วนแร่โปแทส คือ เอามาทำปุ๋ยเคมี ซึ่งพืชสังเคราะห์เอาไปใช้ได้เร็วขึ้น แต่ก็มีตกค้างไว้ในสิ่งแวดล้อม มันบ่งบอกว่าทุกอย่างมันดี แต่ก็มีส่วนที่เสีย

“ดังนั้น หลักการทางด้านสิ่งแวดล้อม คุณจะหยิบเอาอะไรมาใช้ คุณต้องดูเหรียญทั้งสองด้าน ต้องนำเอามาใช้ให้ถูกและพอเหมาะ”

ยุคของการเปลี่ยนแปลงของสังคม อาจารย์มีคำแนะนำในการปรับตัวเช่นไร

ในยุคที่สังคมเปลี่ยน สิ่งแวดล้อมได้ถูกเปลี่ยนไปเยอะมากเพราะมนุษย์เป็นคนเปลี่ยนแปลง มนุษย์เริ่มมีการปรับตัว พฤติกรรมมนุษย์ก็เปลี่ยน แต่สิ่งที่ต้องตระหนักคือเปลี่ยนอย่างไรให้สามารถอยู่ด้วยกันได้ ไม่ใช่ว่าเปลี่ยนป่าเขามาเป็นเมือง ทำให้ส่งผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศ หรือ Climate change มนุษย์ยุคนี้ตระหนักว่ามีการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ แต่ในปัจจุบันก็ยังไม่แน่ใจว่าตอนนี้มนุษย์คิดว่าตัวเองทำไม่ได้ หรือว่าไม่ทำ หรือทำได้ไม่เยอะ แต่ทุกอย่างต้องอยู่ที่การร่วมมือ และมนุษย์ก็ยังมีความต้องการที่จะใช้สิ่งแวดล้อมเพื่อสนองความสบายของตนอยู่

วิธีการปลูกฝังแนวคิด ด้านสิ่งแวดล้อมให้กับนักศึกษา

“การที่จะสร้างความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมให้กับคน ต้องสอนให้เขาลดความต้องการของตัวเอง มีความพอเพียง แต่ถ้ายิ่งทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมได้ด้วยมันจะลดได้ด้วยตัวมันเอง เพราะเขาจะเข้าใจว่าตรงนี้ไม่จำเป็นต้องสร้างหรือหยุดสร้างเขาก็ไม่กระทบ”

ตอนนี้สภาพฝนฟ้าฤดูกาลก็ไม่ตรงตามฤดูกาล มีความรุนแรงขึ้น แต่ขณะเดียวกันกับคนรุ่นยุคปัจจุบันที่เห็นสภาพปัจจุบันอาจจะมองว่าไม่ได้รุนแรงหรือมองไม่เห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลง เขาอาจจะไม่ตระหนักและมองเป็นเรื่องปกติ ไม่ได้กระทบกับการใช้ชีวิต และสิ่งแวดล้อมก็ไม่ใช่จะแก้ไขด้วยแค่ ปลูกต้นไม้ มันก็สามารถแก้ได้ทั้งหมด เพราะสิ่งที่มนุษย์ทำให้ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมเปลี่ยน ไม่ใช่เพียงแค่ทำลายต้นไม้ แต่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งทางน้ำ การสร้างมลพิษทางอากาศ ฉะนั้น สิ่งสำคัญคือต้องสอนให้เขาเข้าใจสิ่งแวดล้อม

ในมุมมองของอาจารย์ จากอดีตจนถึงปัจจุบันคณะมีความโดดเด่นอะไรบ้างที่ต้องรักษาไว้

การเป็นคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ ที่จัดตั้งขึ้นเป็นคณะแรกเมื่อสมัยอดีตตามปณิธานของ รองศาสตราจารย์ ดร.นาท ตัณฑวิรุฬห์ ผู้ที่ก่อตั้งคณะเป็นคนที่มีแนวคิดว่าจะต้องเอาหลายศาสตร์สาขามารวมกัน เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ตอนเข้ามาแรก ๆ ผมก็ไม่เข้าใจว่าจะมารวมกันได้อย่างไร แต่พอได้เห็นแนวคิดของอาจารย์นาทว่า

การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมต้องเอาหลายศาสตร์ หลายสาขามาช่วยกันคิด ช่วยแก้ไขปัญหา นั่นคือ การจัดการสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ จึงเป็นจุดเด่นของคณะที่ต้องรักษาไว้

ความประทับใจที่มีต่อคณะ

ผมเคยได้ทำงานด้านบริหารในช่วงของ รองศาสตราจารย์ ดร.อนุชาติ พวงสำลี แต่ตัวผมไม่ได้เป็นคนเก่ง แต่คณบดี ผู้นำในแต่ละยุคแต่ละสมัยก็เก่งแต่เก่งไม่เหมือนกัน ผมมองว่าเป็นความเก่งของคณบดีที่จะนำคณะให้พัฒนาได้ คือสิ่งที่ผมประทับใจ คือ บทบาทของผู้บริหาร เพราะถือว่าผมอยู่มาหลายยุค ตั้งแต่สมัย รองศาสตราจารย์รุ่งจรัส หุตะเจริญ จนถึงสมัย รองศาสตราจารย์ ดร.อนุชาติ พวงสำลี จนถึงสมัยปัจจุบันก็จะเห็นการทำงานด้านการบริหาร การพัฒนาคณะของคณบดีแต่ละท่าน

ในอนาคตอาจารย์อยากเห็นความเติบโตของคณะไปในทิศทางใด

คณะเดินมาถูกทางแล้ว ที่ได้มีการนำนักศึกษาหลายสาขาเข้ามาเรียนแบบบูรณาการดั่งปณิธานของรองศาสตราจารย์ ดร. นาท ตัณฑวิรุฬห์ แต่สำหรับยุคใหม่ การเชื่อมความรู้แต่ละสาขาวิชาจะต้องนำมาแลกเปลี่ยนกัน เมื่อสมัยก่อนอาจารย์เก่า ๆ อาจจะไม่ได้พูดจากันเยอะ แต่พอการออกภาคสนาม อาจารย์ที่เชี่ยวชาญแต่ละด้านก็จะช่วยกันเสริม ก็จะทำให้ลูกศิษย์ได้องค์ความรู้หลายด้าน ปัจจุบันอาจารย์รุ่นใหม่อาจจะมีเทคโนโลยีที่ดี แต่ก็ไม่ค่อยได้ออกภาคสนามร่วมกัน ทำให้เรายังไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้กันได้ ดังนั้นการออกภาคสนามของอาจารย์ใหม่ ๆ ก็สำคัญ ที่จะได้ร่วมแชร์ความรู้ให้กับนักศึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากอาจารย์ท่านอื่น เพื่อนำมาประยุกต์ในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

ถ้ากล่าวถึงการเติบโต ผมมองว่าคณะเติบโตยังไม่พอ อยากให้เติบโตทางด้านวิชาการ อาจารย์ที่เก่งแต่ละสาขาก็ยังไม่ร่วมกัน 100% หากมีการแลกเปลี่ยน การแชร์ความรู้กัน จะส่งให้คณะมีพลังขึ้นอีกเยอะ

อยากให้อาจารย์ฝากข้อคิดให้กับอาจารย์รุ่นใหม่ และเพื่อนร่วมงาน

ฝากถึงอาจารย์รุ่นใหม่ที่จบสิ่งแวดล้อมมาแล้ว คือ เป็นวิชาการที่จบมา แต่ก็อยากฝากวิชาพื้นฐานอย่าทำให้มันหายไป เพราะเราต้องรู้ทั้งด้านกว้างและด้านลึก ด้านกว้างคือการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านลึกคือวิชาพื้นฐาน เพราะการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

คติประจำใจที่ใช้ในการทำงาน

"ถ้าทำแล้วต้องทำให้ดี"

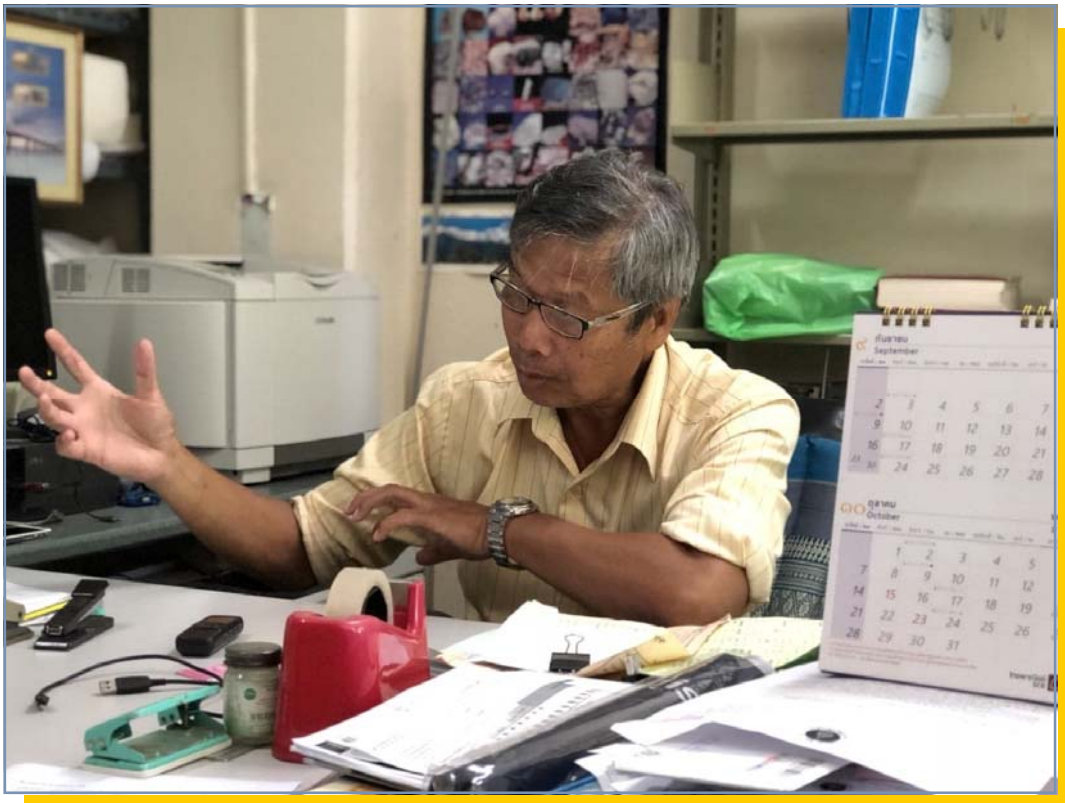

ความรู้สึกจากใจของเพื่อนร่วมงาน

คำจากใจ รองศาสตราจารย์ รุ่งจรัส หุตะเจิรญ

ผมมารู้จักท่าน รองศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์ สุวานิช ก็เมื่อท่านได้ย้ายที่ทำงาน จากกรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม มาสังกัดคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เพราะด้วยท่านรักความเป็นครูในสายเลือด เมื่อเจอท่านในครั้งแรกนั้น ผมนึกในใจว่าท่านผู้นี้ใช่เลย เป็นบุคลากรที่คณะสิ่งแวดล้อมฯ ต้องการ เพราะด้วยบุคคลิกของท่านที่เป็นคนอยุธยา จึงเป็นคนค่อนข้างจะแข็ง ตรงไปตรงมา (ทำนอง แข็งนอก-อ่อนใน....🤣) จนบางครั้งผมถึงกับจุกเมื่อพูดคุยกับท่าน ส่วนทางวิชาการนั้น ผมถือว่าท่านเป็นนักปราชญ์ผู้หนึ่ง เพราะท่านจบทั้งตรีและโทจากทั้งในและต่างประเทศทางธรณีวิทยา มีความเชี่ยวชาญทางธรณีในยุคควอเทอร์นารี (Quaternary) นอกจากนี้ยังจบการศึกษาทางรัฐประศาสนศาสตร์ จบประชากรศึกษาในระดับปริญญาเอก ความเปรื่องปราชญ์ของท่านเห็นจากรายงานการศึกษาจำนวนมากมาย โดยเฉพาะการบูรณาการความรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ ของท่าน ที่ได้แสดงให้เห็นในบทความ เรื่องเล่านิยายปรัมปรา เรื่อง “ตำนานผาแดง-นางไอ่ กับการอธิบายการเกิดหนองหาน” ได้อย่างลึกซึ้ง

และคงไม่ต้องสงสัยเลยว่า ทำไมคณะฯ จึงได้พิจารณาต่ออายุราชการของท่านจนถึงอายุ 65 ปี ดังนั้นเมื่อถึงเวลาที่ท่านต้องเกษียณอายุ พวกเราก็ใจหายเหมือนกัน เพื่อนร่วมงานเรา ที่มีทั้งความสามารถและคุณธรรม จะต้องหยุดการทำงานอย่างเป็นทางการกับพวกเรา (แต่ไม่เป็นทางการก็คงยังต้องรบกวนท่านตลอดไปนะ... 😜) เสมือนวงดนตรีเมื่อมีการแสดงเกิดขึ้น ก็ต้องมีการสิ้นสุด ถึงแม้นว่าท่านจะหยุดงานแล้ว แต่ท่านก็ยังคงอยู่เคียงข้าง ที่เป็นขวัญและกำลังใจ ให้คนรุ่นหลังรับภารกิจต่อไป

ด้วยจิตคารวะ

รุ่งจรัส หุตะเจริญ

ความรู้สึกจากใจของเพื่อนร่วมงาน

คำจากใจ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกษม กุลประดิษฐ์

เป็นอาจารย์ที่น่ารัก ช่วยเหลืองานชาวคณะ
แทบทุกอย่าง นอกจากคณะสนหนังสือ ที่สนิทสนม
และเต็มเต็ม ก็ไม่นับเสียง MONOTONE แล้ว
อาจารย์เป็นเหมือนพี่ น้อง. นั่ง TIME MACHINE
กลับไปสู่ช่วงต้น ศ.ศ.โรค ทุกครั้ง ที่สอน
อาจารย์ปกรณ์จะมีหลักคิดเฉพาะตนไม่ออกแวก
ออกไปนอกหลักการ ท่านจะเป็นหลักในคณะแก้ไข
ปัญหาให้กับคณะชาวเราได้เสมอๆ

ด้วยจิตคารวะ

เกษม กุลประดิษฐ์

ความรู้สึกจากใจของเพื่อนร่วมงาน

คำจากใจ คุณสมเจตน์ ปิ่นปลื้มจิต

ผมเริ่มทำงานกับอาจารย์ โดยที่อาจารย์ทำหน้าที่เป็นรองคณบดีฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา และกิจการพิเศษ อาจารย์ดูแลงานโสตทัศนศึกษา งานประชาสัมพันธ์ และกิจกรรมนักศึกษา เริ่มทำค่าย SCG และเริ่มทำโครงการแม่อนุรักษ์ด้วยกันในปีแรกๆ ทำจุลสารคณะซึ่งอาจารย์เป็นบรรณาธิการ เขียนบทความในจุลสาร อาจารย์เป็นคนที่เขียนตำรา เขียนหนังสือเก่ง อาจารย์เป็นคนพูดน้อย แต่ถ้าสนิทแล้วก็จะคุยกันเยอะหลากหลายเรื่องราว อาจารย์ใจดีครับ มีเมตตาสูง สำหรับการทำงานอาจารย์จะเน้นให้ทำงานเป็นทีม ต้องทำงานร่วมกันได้ มีอะไรให้ช่วยกัน จะมีความยืดหยุ่นในการทำงาน อาจารย์จะเสนอแนวทางให้เราคิดมากกว่าจะออกคำสั่ง ไม่เคยขัดแย้งกับใคร ประนีประนอม และให้ความเป็นกันเองกับผู้ใต้บังคับบัญชา อาจารย์ให้ความรักและพร้อมที่จะช่วยแก้ปัญหา

สิ่งที่ผมได้เรียนรู้ คือ การปรับตัวให้เราสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ความยืดหยุ่นในการทำงาน และการกล้าตัดสินใจ ชัดเจนในการทำงาน สิ่งที่อยากจะฝากถึงอาจารย์คงเป็นความระลึกถึง และให้อาจารย์ดูแลสุขภาพครับ

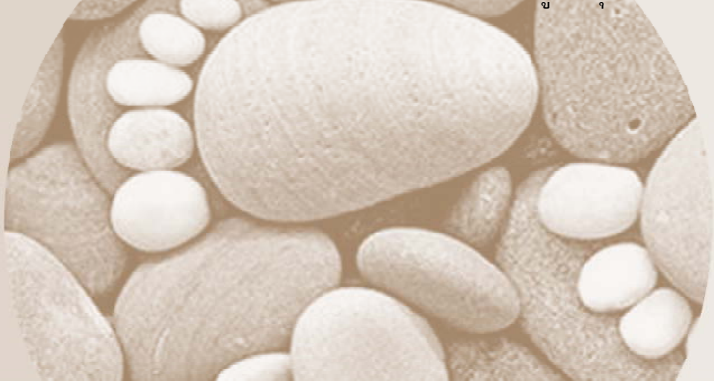

ด้วยจิตคารวะ

สมเจตน์ ปิ่นปลื้มจิต

ความรู้สึกจากใจของเพื่อนร่วมงาน

คำจากใจ คุณพรทิพย์ จั่วแจ่มใส

พี่ได้ร่วมงานกับอาจารย์ปกรณ์ เมื่อยุคสมัยที่อาจารย์ดำรงตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายบริหารฯ และประธานสวัสดิการคณะฯ เราเห็นการทำงานของอาจารย์แบบตรงไปตรงมา อาจารย์เป็นคนตรง เป็นคนชัดเจน กล้าตัดสินใจและกล้าฟันธง ทำให้เราที่เป็นผู้ปฏิบัติ มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ซึ่งแนวปฏิบัติของอาจารย์ก็เป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของคณะ อาจารย์ทุ่มเทการทำงานให้กับคณะ มีความเอื้อเฟื้อ ปกป้องลูกน้อง แต่อยู่บนพื้นฐานของความถูกต้อง เวลามีปัญหากันอาจารย์จะไม่ฟังความข้างเดียว ต้องสอบถามทุกฝ่ายแล้วค่อยตัดสิน

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากอาจารย์คือการกล้าตัดสินใจ เพราะเมื่อก่อนพี่ก็ไม่ค่อยกล้าตัดสินใจอะไร เพราะกลัวว่าตัดสินใจไปแล้วจะผิด แต่พอได้เรียนรู้การทำงานกับอาจารย์ ทำให้เราได้ซึมซับ ได้เรียนรู้ว่า เรื่องบางเรื่องเราต้องชัดเจนเพื่อที่จะทำงานได้มีประสิทธิภาพ อย่ากลัวที่จะผิดถ้าเราตัดสินใจบนข้อมูลที่ถูกต้อง

อยากฝากให้อาจารย์ดูแลสุขภาพ มีอะไรก็ “เล่าสู่กันฟัง”

ด้วยความระลึกถึง

พรทิพย์ จั่วแจ่มใส

ความรู้สึกจากใจลูกศิษย์

คำจากใจ คุณสุภาวดี จำปาลา

หากจะกล่าวว่า อาจารย์ปกรณ์ เป็นบิดาแห่งธรณีวิทยา ของคณะสิ่งแวดล้อมฯ มหาวิทยาลัยมหิดล ก็คงไม่ผิด เพราะทุกครั้งที่ได้เรียนกับอาจารย์ ไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียน หรือภาคสนาม เมื่อนักศึกษาเกิดสงสัยเกี่ยวกับเรื่องของธรณีวิทยา ว่าหินชิดนี้คืออะไร มีต้นกำเนิดอย่างไร อาจารย์สามารถตอบข้อสงสัยและคำถามของนักศึกษาได้ทันที อาจารย์ประมวลผลข้อมูลเร็วกว่า การค้นหาใน Google

ในชั้นเรียน อาจารย์สอนทั้งทฤษฎี และแบ่งปันประสบการณ์ที่อาจารย์ได้พบให้นักศึกษาฟังเสมอ ทุกครั้งที่เข้าเรียนวิชาของอาจารย์ มันเหมือนเรากำลังดูภาพยนตร์หนึ่งเรื่อง แต่ภาพยนต์เรื่องนี้ขึ้นต้นเรื่องด้วยพื้นฐานความรู้ทางวิชาการ (ทฤษฎี แนวคิดต่าง ๆ แต่อาจารย์ถ่ายทอดให้เราฟังไม่เหมือนว่าเรากำลังนั่งฟังเลคเชอร์) มีอาจารย์ปกรณ์เป็นพระเอกในการดำเนินเรื่อง มีทั้งบทดราม่า แอคชั่นและคอมเมดี้ สอดแทรกเนื้อหาความรู้ตลอดทั้งเรื่องราว จนเวลาใกล้จะหมด ภาพยนต์เรื่องนี้ก็จะค่อย ๆ ขมวดปม สรุปประเด็นเนื้อหาสาระสำคัญก่อนที่จะพบกับตอนต่อไปในสัปดาห์หน้า ดิฉันและเพื่อน ๆ รู้สึกตื่นเต้นทุกครั้งที่จะได้เข้าเรียน พวกเราจะลุ้นกันเสมอว่าสัปดาห์นี้อาจารย์จะมีเรื่องอะไรมาเล่าให้พวกเราฟังอีกนะ นี่คือจุดเด่นในการถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการที่ซับซ้อน ให้กลายเป็นเรื่องที่เข้าใจได้ง่าย และน่าติดตาม

ในการฝึกภาคสนาม อาจารย์จะอธิบายทฤษฎีหรือวิชาการที่เข้มข้น ให้กลายมาเป็นบทพูดหรือเรื่องเล่าที่ทำให้นักศึกษาสามารถเข้าใจและจดจำได้ง่าย อาจารย์จะสอนเสมอว่า ให้มองทุกอย่างให้เป็นระบบ มองให้เห็นความสัมพันธ์และการเชื่อมโยงกันของแต่ละทรัพยากร การเชื่อมโยงกันของทุกศาสตร์ ทุกแขนงวิชา เพราะทุกสิ่งในโลกล้วนเชื่อมโยงกันเสมอ เมื่อใดก็ตาม ที่มีผู้กล่าวชื่นชมว่าอาจารย์เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านธรณีเป็นเจ้าพ่อแห่งวงการเมืองไดโลไมต์ อาจารย์จะยิ้ม และตอบกลับมาเสมอว่า “ไม่หรอก ยังมีคนที่เก่งและเชี่ยวชาญกว่าผมอีกเยอะ ยังมีอีกหลายอย่างที่ผมยังไม่รู้” อาจารย์ไม่ได้เป็นแค่ครูบาอาจารย์ที่สอนหนังสือเพียงอย่างเดียว แต่อาจารย์ยังเป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิตให้กับพวกเรา อาจารย์ทำเป็นตัวอย่างให้เราเห็นถึงคำว่า “สมถะ ไม่ยึดติดกับลาภ ยศ และคำสรรเสริญ” และเป็นแก้ว ที่พร้อมจะเติมและเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา

สิ่งที่อยากฝากจากลูกศิษย์ถึงอาจารย์

อยากขอบคุณอาจารย์มาก ๆ ค่ะ ที่ถ่ายทอดทุกความรู้ ทุกประสบการณ์และทุกความเข้าใจที่อาจารย์มี มาให้พวกเราแบบไม่มีกั๊ก อาจารย์ไม่เคยเบื่อหน่ายหรือรำคาญเวลาที่พวกเรามีคำถาม แม้จะเป็นคำถามเดิมๆที่เคยถามไปแล้ว อาจารย์เข้าใจถึงพื้นฐานความรู้ ของนักศึกษาแต่ละคน ขอบคุณจริงๆค่ะ สุดท้ายนี้ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่ท่านเคารพนับถือโปรดประทานพร ให้ท่านและครอบครัวประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรงสมบูรณ์และมีจิตใจที่แจ่มใสตลอดไป

คำขอบคุณ

คณะทำงานพัฒนาคุณภาพ ความเสี่ยง และการบริหารจัดการความรู้ ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ให้เกียรติพูดคุย บอกเล่าเรื่องประสบการณ์ของทุกท่านที่เคยร่วมงานกับ รองศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์ สุวานิช ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญสร้างผลงานและตำนานด้านธรณีวิทยา และทำงานต่อเนื่องให้กับคณะอย่างยาวนาน ผู้ที่ถึงวาระเกษียณอายุราชการ ประจำปี 2561 และส่งรูปภาพที่มีความทรงจำร่วมกัน เพื่อมาประกอบในเล่มบันทึกขุมความรู้ฉบับนี้ ทุกเรื่องราวที่ร่วมกันถ่ายทอด แสดงให้เห็นถึงความทรงจำดี ๆ และความรู้สึกดี ๆ ของทุกท่านที่มีต่อกันและกัน

ไม่ว่า รองศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์ สุวานิช จะหมดภารกิจในองค์กรไป เราก็ยังคงได้รับรู้สิ่งที่ รองศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์ สุวานิช ได้ตั้งใจและทุ่มเทให้กับองค์กรของเราและสามารถนำมาเป็นแบบอย่างให้เราปฏิบัติหน้าที่กันต่อไป

ด้วยจิตคารวะ

Quartz (Agate)